

B E S L U T S P R O M E M O R I A

Datum **2011-11-01**

FI Dnr 11-3549

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Nya regler om institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare

Sammanfattning

Med anledning av den nya lagen (2011:755) om elektroniska pengar, som trädde i kraft 1 juli 2011, beslutar Finansinspektionen om nya föreskrifter och allmänna råd om institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare. Föreskrifterna omfattar bland annat krav vid ansökningsförfarande, organisatoriska krav på styrning och kontroll samt rapportering. De nya reglerna ersätter Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2002:14) om utgivning av elektroniska pengar.

Finansinspektionen beslutar även om följdändringar i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar, föreskrifter (FFFS 2009:3) om ägar- och ledningsprövning, samt föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.

Finansinspektionen beslutar vidare att de allmänna råden (FFFS 2004:9) om ansökan om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse eller att ge ut elektroniska pengar ska upphävas och ges ut på nytt.

Den nya lagen och föreskrifterna innebär små förändringar på ett redan reglerat område, men kan ändå innebära kostnader för det fåtal företag som berörs direkt.

De nya föreskrifterna och allmänna råden samt ändringsföreskrifterna träder i kraft den 1 december 2011.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Målet med regleringen	3
1.2	Nuvarande och kommande regelverk.....	3
1.3	Regleringsalternativ	5
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	6
2	Föreskrifter och allmänna råd om institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare	6
2.1	Motivering och överväganden.....	8
3	Följdändringar i andra föreskrifter och allmänna råd.....	21
3.1	Ändring i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2009:3) om ägar- och ledningsprövning	21
3.2	Ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar	22
3.3	Ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer	22
3.4	Nya allmänna råd om att söka tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse	23
4	Förslagets konsekvenser.....	24
4.1	Allmänt.....	24
4.2	Att bli institut för elektroniska pengar eller registrerad utgivare	25
4.3	Prövning av ägare till institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare.....	26
4.4	Prövning av ledningspersoner i institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare.....	27
4.5	Gränsöverskridande verksamhet	27
4.6	Tillhandahållande av betaltjänster genom ombud i Sverige	28
4.7	Organisatoriska krav för institut för elektroniska pengar.....	28
4.8	Att uppdra en del av verksamheten med utgivning av elektroniska pengar till någon annan	29
4.9	Skydd av medel hänförliga till utgivning av elektroniska pengar.....	29
4.10	Uppgifter till Finansinspektionen.....	30
4.11	Remissinstansernas synpunkter på konsekvensanalysen	30

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

De nya föreskrifterna och allmänna råden ska komplettera bestämmelserna i lagen (2011:755) om elektroniska pengar (nya e-penninglagen) och bidra till att genomföra direktivet 2009/110/EG¹ i svensk rätt. Reglerna ska även vägleda företagen om hur man söker tillstånd att driva verksamhet.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

Nya e-penningdirektivet

Europaparlamentet och rådet beslutade den 16 september 2009 om direktiv 2009/110/EG som reglerar rätten att starta och driva affärsverksamhet med utgivning av elektroniska pengar. Direktivet är ett fullharmoniseringsdirektiv och ersätter det tidigare direktivet på området 2000/46/EG².

Syftet med det nya e-penningdirektivet är att skapa gemensamma förutsättningar inom EES, för tillträde till marknaden med utgivning av elektroniska pengar och därmed främja konkurrensen på marknaden och stärka konsumentskyddet. Direktivet innebär också en modernisering och harmonisering till reglerna på betaltjänstområdet.

I Europeiska kommissionens översyn av genomförandet och resultaten av direktiv 2000/46/EG betonades behovet av ändrade bestämmelser eftersom de ansågs ha hindrat framväxten av en verklig inre marknad för tjänster som avser elektroniska pengar och utvecklingen av sådana användarvänliga tjänster. Målet med det nya direktivet är att undanröja hinder för marknadstillträde, göra det enklare för nya aktörer att etablera sig och se över så att villkoren blir lika för alla betaltjänstleverantörer som ger ut elektroniska pengar.

Nya e-penninglagen och e-penningförordningen

Den nya e-penninglagen, som trädde i kraft den 1 juli 2011, baseras på regeringens proposition 2010/11:124. Syftet med de nya reglerna är att genomföra direktivets bestämmelser. Lagen innehåller bland annat en ny

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7–17, Celex 32009L0110).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet (EGT L 275, 27.10.2000, s.39–43 Celex 32000L0046).

definition av elektroniska pengar, ett lägre krav på startkapital och innebär även en harmonisering till lagen (2010:751) om betaltjänster.

Tidigare reglerades området genom lagen (2002:149) om elektroniska pengar och förordningen (2002:157) om utgivning av elektroniska pengar. Dessa regler baserades på bestämmelser i det äldre e-penningdirektivet 2000/46/EG, som till viss del var harmoniserade med kreditinstitutsdirektivet. Finansinspektionen beslutade år 2002 om föreskrifter (FFFS 2002:14) om utgivning av elektroniska pengar som grundades på dessa regelverk.

Den nya lagen innebär, liksom tidigare lagstiftning, att den som ger ut elektroniska pengar utan stöd av ett annat verksamhetstillstånd (tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse) som huvudregel behöver tillstånd från Finansinspektionen. Sådana företag kallas ”institut för elektroniska pengar” och ska därmed stå under tillsyn. En nyhet är att företag med mindre omfattande verksamhet (skulderna hänförliga till utgivna elektroniska pengar får inte överstiga fem miljoner euro), kan få undantag från tillståndsplikten. Dessa företag kallas ”registrerade utgivare”. Både institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare får tillhandhålla betaltjänster på det sätt som framgår av lagen om betaltjänster.

På institut för elektroniska pengar ställs det dock särskilda krav på styrning och kontroll samt kapitalstyrka. Däremot ställs det inga organisatoriska krav eller krav på kapitalstyrka på registrerade utgivare.

Regeringen har utfärdat förordningen (2011:776) om elektroniska pengar (nya e-penningförordningen) med anledning av den nya e-penninglagen.

Reglerna i den nya lagen och förordningen täcker dock inte det nya e-penningdirektivets alla bestämmelser. För att det svenska regelverket ska bli heltäckande fordras kompletterande myndighetsföreskrifter.

Praxis på området

Trots att det sedan 2002 funnits särskilda regler på området har inga företag eller föreningar sökt tillstånd om att få ge ut elektroniska pengar. Inte heller banker och kreditmarknadsföretag, som får ge ut elektroniska pengar inom ramen för sina respektive verksamhetstillstånd enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, tillhandahåller i dagsläget denna finansiella tjänst. Finansinspektionen saknar därför svensk praxis på området både när det gäller tillstånds- och tillsynsförfaranden.

Det finns dock tre svenska företag som har fått undantag från den tidigare lagens bestämmelser. Dessa företag påverkas av den nya lagen då de nya undantagsbestämmelserna inte är så omfattande som de tidigare. Genom övergångsbestämmelserna i den nya lagen kommer dessa företag att kunna driva sin verksamhet med att ge ut elektroniska pengar fram till den 30 april 2012. Därefter krävs tillstånd eller undantag från tillståndsplikt.

1.3 Regleringsalternativ

Bindande föreskrifter

Finansinspektionen bedömer att en reglering genom allmänna råd eller att avstå från reglering inte räcker för att genomföra direktivets bestämmelser. Det finns därför skäl att reglera genom bindande föreskrifter med stöd av de bemyndiganden som finns i den nya e-penninglagen och den nya e-penningförordningen.

Finansinspektionen bedömer att det finns behov av att meddela föreskrifter med stöd av samtliga bemyndiganden. Däremot utnyttjas för tillfället inte 6 § 4, 5 sista ledet, och 6 nya e-penningförordningen som handlar om hur medel ska hanteras vid inlåning och kreditgivning, hur stor andel av de medel som innehas ska omfattas av vissa skyddskrav samt vilka uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen vid väsentliga förändringar av hur kunders medel skyddas. Finansinspektionen avstår tills vidare från att utnyttja dessa bemyndiganden och avvaktar i stället hur marknaden för elektroniska pengar kommer att utvecklas med det nya regelverket.

Som en följd av den nya e-penninglagen genomfördes ändringar i en rad andra lagar, t.ex. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, och lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag m.fl.

Dessa lagändringar leder i liten utsträckning till att Finansinspektionen behöver göra följdändringar i myndighetens föreskrifter och allmänna råd. Finansinspektionen uppdaterar dock föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer både i sak och med redaktionella ändringar.

Allmänna råd

Ändringarna för e-penningföretag som presenteras i denna promemoria innebär också att Finansinspektionen reviderar de allmänna råden (FFFS 2004:9) om ansökan om tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse eller att ge ut elektroniska pengar.³ Ändringarna motiveras av att dessa råd i vissa delar omfattar samma sakområden som regleras i de nya föreskrifterna.

Finansinspektionen har även uppdaterat de allmänna råden i andra avseenden då det skett regeländringar sedan råden beslutades år 2004. Under remissförfarandet har det framkommit synpunkter på att dessa allmänna råd bör utformas som föreskrifter när de ändå ändras. Finansinspektionen har dock inte i detta arbete gjort någon fördjupad översyn av regelbehovet för de företag som tillämpar FFFS 2004:9. Detta kommer i stället att utredas vid ett senare tillfälle,

³ Se även avsnitt 3.4.

då det även finns planer på att ta fram en uppdaterad kravprofil på vad en ansökan om verksamhetstillstånd ska innehålla för företag som planerar att driva bank- och finansieringsrörelse. I samband med den kommande översynen kommer Finansinspektionen även att överväga om det finns skäl att reglera med bindande föreskrifter i stället för att ge ut allmänna råd.

För att ändra i allmänna råd krävs det att Finansinspektionen upphäver den tidigare lydelsen och ger ut nya allmänna råd. Därför upphävs FFFS 2004:9 och ersätts av nya uppdaterade allmänna råd.

1.4 Rättsliga förutsättningar

De bemyndiganden som lämnas i 6 § nya e-penningförordningen ger Finansinspektionen möjlighet att meddela föreskrifter om bland annat följande:

- vilka uppgifter ett företag ska lämna vid ansökan om tillstånd och om undantag från tillståndsplikt att få ge ut elektroniska pengar,
- vilka organisatoriska krav som ska ställas,
- vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer vid prövning av ansökan,
- beräkning av kapitalkrav, beräkning av genomsnittligt utestående skulder,
- hantering av kunders medel, och
- vilka handlingar ett företag ska bevara samt förhållanden vid uppdragsavtal.

De bemyndiganden som lämnas överensstämmer till stor del med motsvarande bemyndiganden i förordningen (2010:1008) om betaltjänster.

1.5 Ärendets beredning

Arbetet med att ta fram dessa föreskrifter och allmänna råd påbörjades under april 2011 i samband med att regeringen presenterade sitt förslag till nya regler för elektroniska pengar (prop. 2010/11:124). Finansinspektionen informerade närmast berörda företag och branschorganisationer om arbetet i början av juni 2011. Föreskriftsförslaget remitterades därefter till externa intressenter den 8 juli 2011, då det även publicerades på Finansinspektionens webbplats.

2 Föreskrifter och allmänna råd om institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare

Finansinspektionen redogör nedan övergripande för de överväganden som har gjorts i fråga om föreskrifter om institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare samt andra ändringar i myndighetens regelverk. Om inget

annat anges avses med begreppet ”föreskrifter” de nya föreskrifterna och allmänna råden för institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare.

Föreskrifterna har getts följande indelning:

- Tillämpningsområde och definitioner (1 kap.)
- Uppgifter till Finansinspektionen vid ansökan om tillstånd att ge ut elektroniska pengar (2 kap.)
- Uppgifter som ska lämnas vid ansökan om undantag från tillståndsplikt (3 kap.)
- Vad som ska iakttas vid underrättelse om gränsöverskridande verksamhet (4 kap.)
- Vad som gäller vid ägar- och ledningsprövning (5 kap.)
- Vad som ska iakttas vid övriga anmälningsskyldiga förfaranden (6 kap.)
- Organisatoriska krav som gäller för institut för elektroniska pengar (7 kap.)
- Vad som gäller när ett uppdragsavtal ingås (8 kap.)
- Vad som gäller för att skydda medel som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar (9 kap.)
- Uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen (10 kap.).

Formulär

För att underlätta för den som söker tillstånd eller undantag från tillståndsplikt och den som ska ägar- och ledningsprövas tillhandahåller Finansinspektionen på www.fi.se elektroniska ifyllbara formulär för att lämna uppgifter.

På webbplatsen finns det också formulär för den som ska

- underrätta Finansinspektionen om utgivning av elektroniska pengar genom filial eller gränsöverskridande verksamhet inom EES, eller
- anlita ombud för att tillhandahålla betaltjänster, eller ombud för distribution eller inlösen av elektroniska pengar i ett annat EES-land.

De uppgifter som efterfrågas i formulären motsvarar den information som en underrättelse ska innehålla enligt 3 kap. 19, 20 och 22 §§ nya e-penninglagen.

Det finns också ett elektroniskt formulär för att enligt 10 kap. 4 § föreskrifterna underrätta Finansinspektionen om händelser av väsentlig betydelse.

Formulären kan fyllas i elektroniskt på webbplatsen. Företagen behöver dock skriva ut och skicka in formulären till Finansinspektionen manuellt.

Blanketter

För att underlätta företagens periodiska rapportering finns det även ifyllbara elektroniska blanketter på Finansinspektionens webbplats. Institut för

elektroniska pengar ska kunna lämna uppgifter via webbtjänsten periodisk rapportering. Registrerade utgivare är dock, åtminstone inledningsvis, tvungna att rapportera på pappersblanketter.

Finansinspektionen har anpassat formulären och blanketterna i allt väsentligt till de som finns för att lämna uppgifter för betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.⁴

2.1 Motivering och överväganden

Allmänt om tillämpningsområdet

Finansinspektionens ställningstagande: Föreskrifterna ska tillämpas av juridiska personer som ger ut eller avser att ge ut elektroniska pengar utan stöd av ett verksamhetstillstånd i en annan lag.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Föreskrifterna innehåller bestämmelser som ska tillämpas av juridiska personer som ger ut, eller avser att ge ut, elektroniska pengar utan stöd av ett verksamhetstillstånd i en annan lag än nya e-penninglagen. Dessa företag är skyldiga att söka tillstånd eller undantag från tillståndsplikt enligt den nya e-penninglagen. Föreskrifterna gäller därmed inte för banker och kreditmarknadsbolag. Reglerna omfattar inte heller själva utgivningen av elektroniska pengar och därmed sammanhängande krav.

Föreskrifterna innehåller även bestämmelser för institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare i den löpande verksamheten, dvs. efter det att dessa medgetts tillstånd eller undantag från tillståndsplikt.

Finansinspektionen har anpassat sakinnehållet i föreskrifterna så långt det är möjligt till framför allt föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer. Det faller sig naturligt att reglerna i de båda föreskrifterna i stora delar är harmoniserade, då det finns likheter mellan institutsformerna genom att lagar och bemyndiganden om betaltjänster och elektroniska pengar har utformats på ett likartat sätt. Det finns också en naturlig koppling till betaltjänstregelverket eftersom institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare även får tillhandahålla betaltjänster.

⁴ Se även www.fi.se under Tillstånd/Söka tillstånd/Betaltjänster och Ombud samt Ägarprövning.

1 kap. Tillämpningsområde

I det första kapitlet i föreskrifterna anges tillämpningsområde och definitioner. Av kapitlet framgår att de enbart gäller för företag som vill ansöka om att ge ut elektroniska pengar samt e-penningföretag. I den mån e-penningföretag även vill tillhandahålla betaltjänster måste en ansökan om tillstånd kompletteras med de för betaltjänstverksamheten specifika uppgifter som efterfrågas i föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer. Det är motiverat av att sådana företag även behöver ha interna regler som tar hänsyn till betaltjänstregelverket och de betaltjänster som ska erbjudas, såsom redovisning och beräkning av kapitalkrav, uppgifter om vem som är ansvarig för betaltjänstverksamheten och rapportering av uppgifter till Finansinspektionen.

I kapitlet redogörs även för hur genomsnittet av utestående skulder hänförliga till elektroniska pengar ska beräknas.

2 kap. Ansökan om tillstånd att ge ut elektroniska pengar

Finansinspektionens ställningstagande: Ett företag som ansöker om tillstånd att ge ut elektroniska pengar ska i sin ansökan lämna de uppgifter som räknas upp i kapitlet så att Finansinspektionen kan bedöma om det uppfyller de förutsättningar för tillstånd som anges i 2 kap. 6 § nya e-penninglagen.

Remisspromemorian: Överensstämmer i huvudsak med Finansinspektionens ställningstagande. I remisspromemorian föreslås att ett företag i sin ansökan ska lämna uppgifter om vilka fysiska och juridiska personer som äger aktier eller andelar i företaget, och särskilt redovisa vilka fysiska och juridiska personer som har ett kvalificerat innehav i företaget.

Remissinstanserna: Sveriges advokatsamfund anser att formuleringen om ägarförhållanden innebär en skärpning mot tidigare lydelse och att denna avvikelse särskilt behöver motiveras. Enligt ordalydelsen i remissförslaget ska sökanden i sin ansökan lämna uppgifter om vilka fysiska eller juridiska personer som äger aktier eller andelar i företaget, och inte enbart uppgifter om kvalificerade innehav.

Finansinspektionens skäl: Det har inte varit tillåtet att ge ut elektroniska pengar utan tillstånd enligt tidigare gällande lagstiftning och är det inte heller enligt den nya e-penninglagen. Även fortsättningsvis är huvudregeln alltså att det krävs tillstånd för att få ge ut elektroniska pengar. Det företag som får ett sådant tillstånd kallas liksom tidigare för ett institut för elektroniska pengar.

Lagen beskriver endast översiktligt vad ett företag som ansöker om tillstånd ska ge in till Finansinspektionen.

Finansinspektionen har genom den nya e-penningförordningen fått bemyndigande att föreskriva om vilka uppgifter en ansökan om tillstånd att ge ut elektroniska pengar ska innehålla. Dessa uppgifter anges mer i detalj i föreskrifternas andra kapitel. Finansinspektionen väljer att meddela allmänna råd om hur dessa uppgifter bör lämnas då det i vissa fall kan vara mer fördelaktigt för både sökande och Finansinspektionen att informationen som ska bifogas ansökan kan sammanställas på ett annat sätt. Detta förhållande gäller även vid anmälan av betaltjänstombud (2 kap. 13 §), ansökan om undantag från tillståndsplikt (3 kap. 1 §), uppgifter om ägare till ett företag som ansöker om undantag från tillståndsplikt (3 kap. 4 §) samt anmälningar av händelser av väsentlig betydelse (10 kap. 4 §).

Kapitlet handlar i övrigt till stor del om den verksamhetsplan företaget ska ha för sin verksamhet och som ska bifogas ansökan. Planen ska redogöra för företagets olika verksamheter och organisation. Verksamhetsplanen är viktig för att Finansinspektionen ska kunna bedöma om utgivningen av elektroniska pengar kommer att drivas med tillräckliga styr- och kontrollformer. Som framgår nedan ska företaget även ge in vissa interna instruktioner som syftar till att uppnå en god intern styrning och kontroll. Verksamhetsplanen är en förutsättning för att Finansinspektionen ska kunna bedöma om dessa instruktioner är tillräckliga. Om företaget ändrar verksamheten med utgivning av elektroniska pengar i något hänseende ska verksamhetsplanen uppdateras. Det sistnämnda framgår av 10 kap. i föreskrifterna.

Ett företag som söker tillstånd om att ge ut elektroniska pengar kan ingå i en företagsgrupp. Om det i denna grupp ingår andra institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsföretag så gäller särskilda regler för att beräkna företagets kapitalbas. I 2 kap. 3 § fjärde stycket efterfrågas en förteckning över de företag som tillhör en sådan företagsgrupp. Finansinspektionen kommer i samband med tillståndsprövningen och när kapitalbehovet ska bedömas att ta hänsyn till om företaget ingår i en sådan grupp.

I 2 kap. 13 § anges att ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare i verksamhetsplanen ska uppge om det vill distribuera (försäljning och vidareförsäljning) eller lösa in elektroniska pengar genom ombud i Sverige. Någon detaljerad information om ombuden behöver inte lämnas. Däremot vill Finansinspektionen ha in detaljerade uppgifter kring eventuella betaltjänstombud i Sverige. Denna information behöver Finansinspektionen för att kunna föra det register som ska finnas enligt 5 kap. 5 § nya e-penninglagen.

Sveriges advokatsamfund anser att formuleringen som rör krav på uppgifter om fullständig ägarbild, innebär en avvikelse mot den tidigare lydelsen och därför särskilt behöver motiveras. Ordalydelsen är inte tänkt att innebära skärpta krav. Redan tidigare har företagen rekommenderats att lämna in en fullständig förteckning av ägarbild, ofta illustrerad av en koncern- eller ägarskiss, se 2 kap. 6 § FFFS 2004:9. Finansinspektionen behöver få en fullständig överblick av ägarbild. Handlar det om företag som har ett stort spritt ägande, t.ex.

börsnoterade företag, räcker det dock normalt med en övergripande redogörelse av antal ägare och hur deras respektive ägarandelar fördelas. Däremot är endast kvalificerade ägare föremål för ägarprövning. För att förtydliga detta har paragrafen omformulerats samt försetts med ett allmänt råd.

Den som är ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar ska ledningsprövas

Finansinspektionens ställningstagande: Det är inte bara styrelseledamöter och verkställande direktör som ska lämna uppgifter för ledningsprövning, utan även den som ansvarar för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I likhet med vad som gäller enligt lagen (2010:751) om betaltjänster för den som är ansvarig för verksamheten med betaltjänster, finns i den nya e-penninglagen regler om att den som är ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar ska vara lämplig, ha tillräcklig insikt och erfarenhet. Utöver den vanliga prövningen av om styrelse, verkställande direktör och eventuella ersättare är lämpliga för uppgiften ska därför även den som är ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar prövas. Finansinspektionens anser att i likhet med vad som gäller på betaltjänstområdet bör begreppet ”ansvarig för verksamhet med utgivning av elektroniska pengar” avse en viss person som är beslutsfattare för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar, t.ex. affärsområdeschef, funktionsområdeschef eller liknande. Med ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar avses normalt inte en kassör eller kassörska, om inte denne har en arbetsledande roll.

Finansiering av verksamhet med utgivning av elektroniska pengar

Finansinspektionens ställningstagande: Ett företag ska i sin ansökan redogöra för hur det avser att finansiera verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Verksamhet med utgivning av elektroniska pengar får inte finansieras genom inlåning från allmänheten (se 3 kap. 6 § första stycket 1 nya e-penninglagen). Finansinspektionen behöver därför få in uppgifter om hur verksamheten med utgivning av elektroniska pengar kommer att vara finansierad.

Organisatoriska krav

Finansinspektionens ställningstagande: I likhet med rörelsereglerna för betalningsinstitut ska det ställas särskilda organisatoriska krav på institut för elektroniska pengar.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Sveriges advokatsamfund anser att tillämpningsområdet i Finansinspektionens allmänna råd FFFS 2005:1, bör ses över och ändras. Av dessa allmänna råd framgår att de bör tillämpas av företag som står under Finansinspektionens tillsyn, förutom de som explicit undantas enligt 1 kap. 2 § andra stycket.

Finansinspektionens skäl: I 6 § 2 nya e-penningförordningen finns bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter om vad om utgör tillräckliga styr- och kontrollformer vid prövning av en ansökan enligt 2 kap. 6 § första stycket 2 a nya e-penninglagen.

I 8–21 §§ föreskrifterna efterfrågas därför uppgifter som dels syftar till att säkerställa att det ansökande företaget i den planerade verksamheten med att ge ut elektroniska pengar kommer att ha tillräckliga styr- och kontrollformer för tillstånd, dels gör det möjligt för Finansinspektionen att bedöma om verksamheten kommer att drivas i enlighet med den nya e-penninglagen och andra författningar (se 2 kap. 6 § 2 a och 2 b nya e-penninglagen). När det gäller dessa organisatoriska krav finns i artikel 3 punkt 1 i e-penningdirektivet en hänvisning till artikel 5 e i betaltjänstdirektivet⁵. I den sistnämnda artikeln efterfrågas följande: ”En beskrivning av den sökandes styrformer och mekanismer för intern kontroll, inklusive förvaltnings-, riskhanterings- och redovisningsförfaranden, vilken ska visa att dessa styrformer, mekanismer och förfaranden för kontroll är proportionella, lämpliga, sunda och tillräckliga.”. Finansinspektionen har utgått från dessa ledord vid fastställande av vilka uppgifter som ska ges in. I flera avseenden öppnar regelverket för att ta hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet, se vidare kommentaren till 7 kap. nedan. I detta sammanhang kan nämnas att motsvarande regler gäller för betalningsinstitut.

För att underlätta för företag som söker tillstånd finns ansökningsformulär på Finansinspektionens webbplats.

Sveriges advokatsamfund har påpekat att Finansinspektionen bör revidera och uppdatera tillämpningsområdet i Finansinspektionens allmänna råd FFFS

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1, Celex 32007L0064).

2005:1, då både betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar omfattas av särskilda och harmoniserade regler avseende riskhantering, organisatoriska krav och utläggning av verksamhet (s.k. outsourcing) enligt föreskrifterna FFFS 2010:3 respektive dessa föreskrifter. Finansinspektionen håller med om detta men kan konstatera att eftersom föreskrifter har högre dignitet än allmänna råd så har de i vart fall företräde. Därmed bör varken betalningsinstitut eller institut för elektroniska pengar följa de allmänna råden FFFS 2005:1. Det kan också tilläggas att en revidering av FFFS 2005:1 har påbörjats av Finansinspektionen.

3 kap. Ansökan om undantag från tillståndsplikt

Finansinspektionens ställningstagande: Juridiska personer som ansöker om undantag från tillståndsplikt att ge ut elektroniska pengar i mindre skala (genomsnittligt utestående skulder får aldrig överstiga fem miljoner euro), ska i sin ansökan lämna de uppgifter som räknas upp i kapitlet.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Huvudregeln är, som tidigare nämnts, att tillstånd krävs för att få ge ut elektroniska pengar. Företag som vill ge ut elektroniska pengar i mindre skala har möjlighet att ansöka om undantag från tillståndsplikten. Godkänner Finansinspektionen en sådan ansökan ska myndigheten registrera den sökande i ett särskilt register. Den som har undantagits från tillståndskravet kallas registrerad utgivare.

I 6 § 10 nya e-penningförordningen finns ett bemyndigande att föreskriva om vilka uppgifter en ansökan om undantag från tillståndsplikt ska innehålla. I detta kapitel i föreskrifterna anges vilka dessa uppgifter är.

Vid en ansökan om undantag från tillståndsplikt ska Finansinspektionen bland annat bedöma om de som ska ansvara för verksamheten har insikt och tillräcklig erfarenhet att driva verksamhet med utgivning av elektroniska pengar samt i övrigt är lämpliga. Samtliga krav som ska vara uppfyllda framgår av 2 kap. 3 § nya e-penninglagen. Prövningen görs på i stort sett samma grunder som vid ansökan om tillståndsplikt. Däremot kan undantag från tillståndsplikt aldrig medges om någon som ingår i företagets styrelse, är verkställande direktör eller ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar, har dömts för brott som rör penningtvätt, finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet.⁶

Det finns också krav på att den som ska äga en kvalificerad andel i eller ingå i ledningen för en ägare till en registrerad utgivare ska vara lämplig. För att Finansinspektionen ska kunna bedöma detta ska det sökande företagets

⁶ Se 2 kap. 3 § 1 lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

kvalificerade ägare och ägarbolagets ledande befattningshavare bifoga vissa uppgifter på de formulär som Finansinspektionen tagit fram för detta ändamål.

Genom hänvisning till 2 kap. i föreskrifterna anges vad företagets verksamhetsplan ska innehålla. Verksamhetsplanen har här samma syfte som för tillståndssökande företag, se ovan. Den som ansöker om undantag från tillståndsplikt behöver dock inte lämna lika detaljerade uppgifter om ekonomiska förhållanden som den som söker tillstånd. Detta gäller även beträffande detaljnivån på de uppgifter som ska lämnas i verksamhetsplanen om instruktioner för riskhantering och regelefterlevnad, uppgifter om internrevision, och rutiner för klagomålshantering samt rapportering av händelser av väsentlig betydelse.

4 kap. Gränsöverskridande verksamhet för institut för elektroniska pengar

Finansinspektionens ställningstagande: Företag som vill gränsöverskrida ska underrätta Finansinspektionen om detta genom att använda de formulär som finns på www.fi.se.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I 6 § 11 nya e-penningförordningen finns bemyndigande att föreskriva om fullgörande av anmälningar och underrättelser enligt 2 och 3 kap. nya e-penninglagen.

Av föreskriften framgår att ett institut för elektroniska pengar ska underrätta Finansinspektionen om sin gränsöverskridande verksamhet genom att använda de formulär som finns på www.fi.se.

EU-kommissionen har låtit en arbetsgrupp, the EMD Passporting Liaison Group, ta fram vägledningsdokumentet "Guidelines on Electronic Money Directive Passport Notifications" som specificerar hur förfarandet med anmälan av gränsöverskridande verksamhet bör gå till mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna. Arbetsgruppen har även tagit fram formulär som anger vilken information som ska lämnas i en anmälan. Informationen i detta vägledningsdokument bygger på de krav som ställs i e-penningdirektivet. I praktiken innebär det att för att en utländsk tillsynsmyndighet ska godkänna en anmälan måste dessa uppgifter lämnas, även om det gränsöverskridande e-penninginstitutet väljer att inte använda det framtagna vägledningsdokumentet. Finansinspektionens erfarenhet är att det kan uppstå frågor från utländska tillsynsmyndigheter när gränsöverskridande underrättelser görs med egenhändigt framtagna dokument som avviker från rekommenderade formuleringar. Finansinspektionen väljer därför att föreskriva att instituten ska använda blanketten när de anmäler gränsöverskridande verksamhet. Då Finansinspektionen ska lämna denna anmälan vidare till den utländska

tillsynsmyndigheten ska institutet även ge in en översättning av underrättelsen som är på värdlandets officiella språk eller på engelska.

5 kap. Ägar- och ledningsprövning

Finansinspektionens ställningstagande: Ägare och ledning till institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare samt den som är ansvarig för utgivningen av elektroniska pengar ska ge in uppgifter för lämplighetsprövning.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Bestämmelserna om ägarprövning i nya e-penninglagen anger att 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas vid prövningen av ägare till institut för elektroniska pengar. Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2009:3) om ägar- och ledningsprövning ska tillämpas vid anmälan och ändring av ägare och ledning i vissa finansiella företag, till vilka institut för elektroniska pengar även sedan tidigare räknats. Det saknas skäl att ändra detta.

I e-penninglagen finns också krav på att den som är ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller dennes ersättare är lämplig och har tillräcklig insikt och erfarenhet i likhet med vad som gäller för ett betalningsinstitut. Det är därför lämpligt att FFFS 2009:3 även omfattar den eller de som är ansvariga för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Finansinspektionen saknar dock bemyndigande i den nya e-penninglagen att föreskriva att den som ska äga kvalificerade andelar i eller ingå i ledningen för ägaren till en registrerad utgivare ska inkomma med ansökan om tillstånd för detta, dvs. ägarprövas, annat än inom ramen för själva ansökan om undantag från tillståndsplikt, se ovan i avsnittet om 3 kap. I 6 § 9 nya e-penningförelsen ges dock bemyndigande att föreskriva om vilka upplysningar en registrerad utgivare ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet och hur den ska fullgöra sin skyldighet att lämna uppgifter. En av förutsättningarna för att medges undantag från tillståndsplikt, och att få behålla ett sådant undantag, är att den som har ett kvalificerat innehav i en registrerad utgivare är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av den registrerade utgivaren. Det är därför viktigt att Finansinspektionen får information om när en registrerad utgivare får nya ägare. Detsamma gäller när det sker ändringar i ledningen för ett ägarföretag. Därför ska en registrerad utgivare vara skyldig att anmäla till Finansinspektionen när den får kännedom om att en fysisk eller juridisk person avser att förvärva eller har förvärvat ett kvalificerat innehav i den registrerade utgivaren, då aktier eller andelar har avyttrats så att ett tidigare kvalificerat innehav inte längre är kvalificerat, eller då den kvalificerade ägarens ledning förändras. En sådan anmälan faller inom

ramen för en registrerad utgivares skyldighet enligt 2 kap. 4 § andra stycket nya e-penninglagen att underrätta myndigheten om sådana förändringar som påverkar utgivarens möjlighet att uppfylla villkoren för undantag från tillståndsplikt.

6 kap. Övriga anmälningspliktiga förfaranden

Finansinspektionens ställningstagande: Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska för att fullgöra anmälningskyldigheten enligt nya e-penninglagen anmäla vissa uppgifter om uppdragsavtal, annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar, svenska betaltjänstombud och förändringar för att skydda kunders medel.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I nya e-penninglagen anges vilka förändringar av verksamheten som ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare ska anmäla till Finansinspektionen.

Det är lämpligt att dessa anmälningar ska innehålla motsvarande uppgifter som företaget ska lämna vid en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt.

När ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare uppdrar verksamhet åt någon annan, behöver Finansinspektionen informeras om detta för att kunna bedöma om kraven i 8 kap. i föreskriften följs, liksom de övriga krav som gäller för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare behöver inte anmäla till Finansinspektionen om den vill distribuera eller lösa in elektroniska pengar genom ombud i Sverige.⁷ Däremot måste anmälan enligt nya e-penninglagen göras om institutet eller utgivaren vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud i Sverige. Information behövs för att upprätthålla det register som ska föras enligt 5 kap. 5 § nya e-penninglagen.

När ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare vill driva annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar, till exempel telefoniverksamhet, och närliggande verksamhet behöver Finansinspektionen även information om detta för att kunna säkerställa att möjligheterna att utöva tillsyn inte försämras, liksom förutsättningarna för att övervaka företagets finansiella sundhet. Finansinspektionen behöver i sitt tillsynsarbete även få in information om huruvida ett institut eller en utgivare vill tillhandahålla närliggande tjänster, och inför därför en skyldighet för instituten att anmäla sådana ändringar av verksamheten.

⁷ Se prop. 2010/11:124 s. 99 f.

Detsamma gäller när ett institut eller en utgivare planerar att tillhandahålla betaltjänster. Något ytterligare tillstånd fordras inte för detta eftersom 3 kap. 5 § i den nya e-penninglagen tillåter att betaltjänster tillhandahålls inom ramen för verksamhetstillståndet för utgivning av e-pengar.

Den något utökade anmälningsskyldigheten vad avser betaltjänster är motiverad särskilt mot bakgrund av att betaltjänsterna medför andra kapitalkrav (beräkning, regelefterlevnad och rapportering). Företagen behöver också uppdatera sina interna regler och ta hänsyn till de nya verksamhetsgrenarna (policyer och instruktioner) avseende exempelvis styrning och intern kontroll samt åtgärder mot penningtvätt.

Finansinspektionen bedömer att en sådan anmälningsskyldighet faller inom ramen för bemyndigandet i 6 § 9 nya e-penningförordningen.

7 kap. Organisatoriska krav för institut för elektroniska pengar

Finansinspektionens ställningstagande: Ett institut för elektroniska pengar ska ha vissa styr- och kontrollformer för sin verksamhet. När ett institut för elektroniska pengar utformar sin organisation och styr- och kontrollformer ska det ta hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I 2 kap. 6 § första stycket 2 a nya e-penninglagen anges att en förutsättning för att ett företag ska få tillstånd att driva verksamhet med utgivning av elektroniska pengar är att det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas med tillräckliga styr- och kontrollformer. Hur ett företag ska vara organiserat för att uppfylla detta krav regleras inte närmare i nya e-penninglagen. I artikel 3 punkt 1 i e-penningdirektivet, som i denna del hänvisar till artikel 10 punkt 4 i betaltjänstdirektivet, framgår vilka krav som ska ställas för att ett företag ska beviljas tillstånd. Det framgår av artiklarna att med effektiva styrformer avses bland annat tydlig organisationsstruktur med väldefinierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning samt effektiva förfaranden för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som institutet är eller skulle kunna bli exponerat för. Vidare anges att företaget ska ha tillfredsställande rutiner för intern kontroll vilket bl.a. omfattar sunda tillvägagångssätt samt metoder för administration och redovisning. Det framgår även att styrformerna, metoderna och rutinerna ska omfatta hela verksamheten med utgivning av elektroniska pengar och stå i proportion till arten, omfattningen och komplexitetsgraden av denna verksamhet.

I nya e-penninglagen anges inte vad som är tillräckliga styr- och kontrollformer. Det har istället överlåtit på Finansinspektionen genom bemyndigandet i 6 § 2 nya e-penningförordningen att klargöra detta. I e-penningdirektivets skäl 9 anges att tillsynsreglerna för institut för elektroniska

pengar bör anpassas bättre till de risker som är förknippade med sådana institut, och att de bör stämma överens med de tillsynsregler som gäller för betalningsinstitut enligt betaltjänstdirektivet snarare än kreditinstitut enligt kreditinstitutsdirektivet⁸. I betaltjänstdirektivets skäl 11 anges bland annat att villkoren för att beviljas och få behålla auktorisation som betalningsinstitut bör innefatta verksamhetskrav som står i proportion till de operativa och finansiella risker som dessa institut ställs inför i sin verksamhet. Det står också att kraven på betalningsinstituten bör avspegla det faktum att dessa institut ägnar sig åt mer specialiserad och begränsad verksamhet, som ger upphov till risker som är mer begränsade och lättare att övervaka och kontrollera än de risker som uppstår inom kreditinstitutens bredare verksamhetsutbud. Detta bör enligt Finansinspektionen även gälla för institut för elektroniska pengar, och lagens bestämmelser behöver därför fyllas ut.

Som nämnts i avsnitt 2.1 ovan har föreskrifterna utformats med FFFS 2010:3 om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer som förebild, och i allt väsentligt harmoniserats med denna. Detta gäller även de organisatoriska kraven som till största delen är utformade på så sätt att företaget när det utformar sin organisation och styr- och kontrollformer ska ta hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet. En mer komplex organisation ställer följaktligen högre krav på styrning och kontroll, och vice versa.

I detta sammanhang ska särskilt nämnas något om den funktion för internrevision som omtalas i 11 §. Exempel på när det kan vara motiverat att ha en funktion för internrevision är när institutet utöver att ge ut elektroniska pengar även tillhandahåller flera olika betaltjänster eller betaltjänster som har en hög grad av komplexitet, eller när institutet inte har en funktion för regelefterlevnad eller riskhantering som är oberoende.

Institut för elektroniska pengar ska bevara relevanta uppgifter enligt vissa kapitel och paragrafer i lagen i minst fem år. Detta framgår av 3 kap. 9 § nya e-penninglagen. Finansinspektionen har genom 6 § 7 nya e-penningförordningen bemyndigats att föreskriva om vilka dessa uppgifter är. De uppgifter som är väsentliga att bevara är sådana som kan behövas för Finansinspektionens tillsyn. I 13 § föreskrifterna anges vilka uppgifter som avses.

8 kap. Uppdragsavtal

Finansinspektionens ställningstagande: De krav som ska ställas på institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare när de ingår uppdragsavtal ska vara desamma som ställs på betaltjänstföretag.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning). Text av betydelse för EES (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1–200, Celex 32006L0048).

Remissinstanserna: Sveriges advokatsamfund anser att uppställda krav i 8 kap. 2 § är strängare och innebär en skärpning gentemot vad som gäller för andra finansiella företag (7 kap. Finansinspektionens allmänna råd FFFS 2005:1) samt att denna avvikelse behöver motiveras.

Finansinspektionens skäl: När ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare uppdrar arbete eller en funktion som är av väsentlig betydelse för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar åt någon annan följer det av lagen att institutet eller utgivaren ansvarar för att dels kontrollera den utlagda verksamheten, dels se till att Finansinspektionens möjligheter att utöva tillsyn inte väsentligt försämras. Enligt reglerna kan uppdragsgivaren således uppdra delar av verksamheten som utgör en sådan väsentlig del i institutets eller utgivarens verksamhet med utgivning av elektroniska pengar, exempelvis omfattande it-drift, att verksamheten därefter inte kan drivas utan hjälp av uppdragstagaren.

Mot bakgrund av att det dels saknas detaljerade regler om uppdragsavtal, och dels behovet att stärka skyddet för konsumenter som köper elektroniska pengar, finns det skäl att föreskriva vad institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska iakttä när de ingår, hanterar och säger upp uppdragsavtal. Finansinspektionen anser därför att det måste finnas detaljerade krav på vad uppdragsgivaren ska säkerställa genom uppdragsavtalet och att uppdragsgivaren ska ha de kunskaper och resurser som krävs för att dels hantera risker i samband med den utlagda verksamheten, dels övervaka denna verksamhet.

Sveriges advokatsamfund skriver i sitt remissvar att kraven på uppdragsavtal är mer långtgående än för andra finansiella företag och att denna avvikelse bör motiveras. Det är dock inte tänkt att kraven ska avvika från övrig finansiell lagstiftning och reglering. Kraven motsvarar de som gäller för betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer enligt 10 kap. Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer. I 7 kap. i de allmänna råden FFFS 2005:1 är utgångspunkten att företagen bör upprätta interna regler kring ingåendet av uppdragsavtal. Enligt 8 kap. dessa föreskrifter är fokus i stället på det aktuella uppdragsavtalet. Innebörden av bestämmelserna överensstämmer dock till stor del, och syftet är att skapa klara förutsättningar för den utlagda verksamheten.

9 kap. Skydd av medel som har tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar

Finansinspektionens ställningstagande: Ett konto för medel som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar ska kunna särskiljas från företagets andra konton. En bestämmelse som definierar begreppet ”likvida tillgångar med låg risk” införs.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Enligt nya e-penninglagen är institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare skyldiga att vidta åtgärder för att skydda medel som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar.⁹ Om medlen kvarstår hos institutet eller den registrerade utgivaren vid slutet av bankdagen efter den dag de mottogs, ska de avskiljas på särskilt konto eller investeras i likvida tillgångar med låg risk. I lagen anges inget om kraven på det särskilda kontot eller de likvida tillgångarna. Detta behöver därför klargöras.

Definitionen i e-penningdirektivet av vad som utgör likvida tillgångar med låg risk skiljer sig något från den som anges i betaltjänstdirektivet. Med säkra lågriskstillgångar avses för e-penningföretag sådana tillgångar som omfattas av 13 kap. 45 § andra stycket Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

10 kap. Rapportering av uppgifter till Finansinspektionen

Finansinspektionens ställningstagande: Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska rapportera vissa uppgifter till Finansinspektionen.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I Finansinspektionens tillsynsverksamhet har inspektionen behov att få information från företagen. Ett sätt att få denna information är att vid varje tillfälle förelägga företag att lämna in den. Detta är dock varken en praktisk eller kostnadseffektiv lösning, bland annat eftersom Finansinspektionen inte kan veta om en viss händelse inträffat eller inte. Ett bättre sätt är att företagen är ålagda en stadigvarande rapporteringsplikt. Det finns två former av sådan skyldighet, dels sådan som utlöses av en händelse, dels periodisk rapportering. Den förstnämnda kan t.ex. vara en ändring av verksamheten eller en enskild händelse som kan äventyra skyddet av tillgångar till en innehavare av elektroniska pengar. Den periodiska rapporteringen omfattar i stället uppgifter om genomsnittligt utestående skulder hänförliga till utgivna elektroniska pengar och, när det gäller institut för elektroniska pengar, uppgifter för beräkning av kapitalkrav och kapitalbas.

⁹ Medel som ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare tar emot från en kund i utbyte mot utgivna elektroniska pengar omfattas inte av insättningsgaranti enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

3 Följdändringar i andra föreskrifter och allmänna råd

3.1 Ändring i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2009:3) om ägar- och ledningsprövning

Finansinspektionens ställningstagande: Ägar- och ledningsprövningsreglerna samt dess bilaga 2 anpassas för att tillämpas av utländska institut för elektroniska pengar samt en ansvarig person för verksamheten med elektroniska pengar.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I den nya e-penninglagen anges att bestämmelserna om ägarprövning i 14 kap. LBF ska tillämpas även för institut för elektroniska pengar. Det innebär inte någon ändring jämfört med tidigare gällande lagstiftning. Finansinspektionen har meddelat föreskrifterna (FFFS 2009:3) om ägar- och ledningsprövning, som också omfattar institut för elektroniska pengar. I 6 § 9 och 10 nya e-penningförordningen ges Finansinspektionen bemyndigande att meddela föreskrifter för tillsynen och för vilka uppgifter som ska lämnas vid en ansökan.

Då institut för elektroniska pengar redan omfattas av föreskrifterna behöver ingen ändring göras i detta hänseende. Däremot görs en ändring i 2 § andra stycket samma föreskrifter, som innebär att institut för elektroniska pengar kommer att ingå i den typ av företag utanför EES som ska lämna viss information när de ansöker om tillstånd att etablera filial i Sverige. Skälet för detta är att institut för elektroniska pengar i och med det nya e-penningdirektivet och den nya e-penninglagen inte längre betraktas som kreditinstitut.

Vidare tas begreppet ”betalningsinstitut” bort ur samma bestämmelse, då ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster med stöd av ett tillstånd från en tillsynsmyndighet, eller motsvarande i ett land utanför EES, inte kan göra detta via filial. De måste istället söka tillstånd i Sverige för att bli betalningsinstitut eller registrerad betaltjänstleverantör för att få tillhandahålla betaltjänster, se prop. 2009/10:220, s. 154.

För att Finansinspektionen ska få information om den person som ska vara ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar är det lämpligt att göra ett tillägg om detta i 10 § FFFS 2009:3 samt i bilaga 2 till dessa föreskrifter.

3.2 Ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar

Finansinspektionens ställningstagande: Kapitel 6–9 i FFFS 2007:1 ska tillämpas av ett institut för elektroniska pengar vid beräkning av dess kapitalbas. Detsamma ska gälla för betalningsinstitut.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Ett institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som minst motsvarar startkapitalet eller uppfyller ett kapitalkrav som beräknas enligt vissa metoder. Detta framgår av 3 kap. 2 och 3 §§ nya e-penninglagen. I den första av dessa paragrafer anges det också att vid beräkning av kapitalbasen och dess sammansättning gäller 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar samt föreskrifter meddelade med stöd av bemyndigande i denna lag.

Av artikel 5 nya e-penningdirektivet följer att artiklarna 57–61, 63, 64 och 66 i kreditinstitutsdirektivet ska tillämpas vid beräkning av kapitalbasen och dess sammansättning hos institut för elektroniska pengar. Detsamma gäller enligt betaltjänstdirektivet för betalningsinstitut.

Av FFFS 2007:1 framgår att betalningsinstitut ska beräkna kapitalbasen enligt bestämmelserna om kapitalbas i avsnitt D i föreskriften. Avsnitt D omfattar kapitlen 6–10 kap. Då 10 kap. rör företeelser som aldrig kan bli aktuella för ett betalningsinstitut, och inte heller för institut för elektroniska pengar, bör regeln skrivas om. Betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar bör därmed endast vara skyldiga att tillämpa 6–9 kap. i FFFS 2007:1.

3.3 Ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2010:3) om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer

Finansinspektionens ställningstagande: Ett antal justeringar görs i FFFS 2010:3 för att korrigera felaktigheter och så långt det är möjligt harmonisera rörelsereglerna på e-penningområdet och betaltjänstområdet.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I samband med arbetet att ta fram nya föreskrifter på e-penningområdet har ett antal brister uppmärksamats i FFFS 2010:3. Det är lämpligt att i detta sammanhang rätta till bristerna, och samtidigt så långt det är möjligt anpassa föreskrifterna till de nya e-penningföreskrifterna. Flertalet

ändringar i föreskrifterna är redaktionella och avser inte att förändra något i sak.

Några av de ändringar som görs är att 2 kap. 11 § justeras genom att begreppet ”närliggande tjänster” tas bort då paragrafen knyter an till bestämmelsen i 3 kap. 5 § lagen (2010:751) om betaltjänster. Enligt denna paragraf kan Finansinspektionen under vissa omständigheter förbjuda annan verksamhet, men inte närliggande tjänster.

Vidare ersätts de allmänna råden om gränsöverskridande verksamhet av en bestämmelse med samma lydelse. Finansinspektionens erfarenhet är att utländska tillsynsmyndigheter kräver att uppgifterna sammanställs på visst sätt, och har visst innehåll. Därför ska de blanketter som Finansinspektionen tillhandhåller användas (jämför avsnitt 2.1. under rubriken 4 kap. Gränsöverskridande verksamhet för institut för elektroniska pengar).

Det har också uppmärksamrats att 6 kap. blivit fel i de delar som rör ägarprövning för registrerade betaltjänstleverantörer. Finansinspektionen saknar bemyndigande att kräva att ägare till en registrerad betaltjänstleverantör, och ägarbolagets ledning, ska lämna uppgifter och söka tillstånd enligt ordinarie ägar- och ledningsprövningsregler efter det att undantag från tillståndsplikt meddelats. Finansinspektionen behöver dock uppgifterna för att säkerställa att den registrerade betaltjänstleverantören även efter sådana ändringar uppfyller villkoren för att undantas från tillståndsplikt. Det uppnås genom att istället låta den registrerade betaltjänstleverantören lämna denna information.

3.4 Nya allmänna råd om att söka tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse

Finansinspektionens ställningstagande: Allmänna råd (FFFS 2004:9) om att söka tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse eller att ge ut elektroniska pengar upphävs. Nya allmänna råd om tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse lämnas, i vilka språk och inaktuella hänvisningar korrigeras. De delar som rör elektroniska pengar utgår.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Sparbankernas Riksförbund anser att regler om ansökan om tillstånd att driva bank- och finansieringsrörelse bör lämnas genom föreskrifter istället för i allmänna råd.

Finansinspektionens skäl: Finansinspektionen håller med Sparbankernas riksförbund om att det bör övervägas att ge ut reglerna som föreskrifter istället för allmänna råd. Inom ramen för detta regelarbete finns det dock inte utrymme att genomföra denna typ av översyn. Detta måste istället ske vid ett senare tillfälle (se avsnitt 1.3).

De allmänna råden FFFS 2004:9 innehåller bland annat regler för företag som söker tillstånd att ge ut elektroniska pengar. Dessa regler ska finnas i den nya e-penningföreskriften. Om inte e-pengaföretag tas bort från FFFS 2004:9 skulle reglerna kollidera.

I FFFS 2004:9 finns också hänvisningar till lagar och föreskrifter som är upphävda. Det är därför behövligt att uppdatera råden. Därigenom ökar även tydligheten och servicen för de företag som även fortsättningsvis bör följa råden.

4 Förslagets konsekvenser¹⁰

4.1 Allmänt

Jämfört med tidigare lagstiftning och de allmänna råden som innefattar ansökan om att ge ut elektroniska pengar (FFFS 2004:9) och intern styrning och kontroll (FFFS 2005:1) kommer föreskrifterna att i viss mån innebära en lättnad för företag som avser att söka tillstånd för att bli institut för elektroniska pengar. De innebär dock utökade krav för de företag som avser att ansöka om undantag från tillståndsplikt för att bli registrerade utgivare.

Föreskrifterna medför att det blir enklare för företag som söker tillstånd på så sätt att företagen när de tar fram ansökan i vissa delar kan ta hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten i verksamheten med utgivning av elektroniska pengar. Föreskrifterna innebär inte ytterligare krav på företag som avser att söka tillstånd att ge ut elektroniska pengar utöver vad som gällde tidigare.

För företag som avser att ge ut elektroniska pengar i mindre omfattning medför den nya e-penninglagen att det inte längre finns möjlighet att undantas från lagens tillämpningsområde, utan endast ett undantag från tillståndsplikt. Det innebär att företagen måste följa rörelseregleringen i tillämpliga delar. De formella och organisatoriska kraven blir något färre än för de företag som ansöker om tillstånd, men i stort skärps kraven på dessa företag väsentligt eftersom de nu ska följa omfattande regler som de tidigare i princip helt undantagits ifrån.

Föreskrifterna berör initialt de tre företag som i dag finns registrerade hos Finansinspektionen och som tidigare har undantagits från bestämmelserna i den tidigare gällande e-penninglagen. Utöver dessa företag berörs även de fysiska och juridiska personer som är kvalificerade ägare till dessa företag samt ledningspersoner i de ägande bolagen. Därefter berörs andra företag som vill tillhandahålla elektroniska pengar. Den något förändrade definitionen av vad som är elektroniska pengar samt det faktum att betalningar med exempelvis mobiltelefoner, elektroniska presentkort m.m. börjar bli allt vanligare kan dock

¹⁰ Förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

innebära att en större krets av företag och företeelser än tidigare kommer att beröras. Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som föreskriften bedöms få på företagens och de fysiska personernas administrativa börda och kostnaderna för denna.

4.2 Att bli institut för elektroniska pengar eller registrerad utgivare

Företag som är juridiska personer och som vill ha tillstånd att ge ut elektroniska pengar (och därmed bli institut för elektroniska pengar) eller undantas från denna tillståndsplikt (och därmed bli registrerade utgivare) enligt den nya e-penninglagen måste liksom tidigare söka tillstånd för detta hos Finansinspektionen. Ansökan ska bl.a. innehålla uppgifter om företaget och en verksamhetsplan som beskriver hur den tänkta verksamheten med utgivning av elektroniska pengar ska vara organiserad. Företag som söker tillstånd ska kunna visa att de har tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar. Finansinspektionen tillhandahåller ansökningsblanketter på sin webbplats som ska underlätta för den som söker tillstånd eller undantag från tillståndsplikt. Detta kommer att hålla nere kostnaderna för de som ansöker, eftersom det tydliggör vilken information ansökan förväntas innehålla. Utöver ifyllt formulär krävs dock att den sökande lämnar in en verksamhetsplan där det bl.a. ska framgå hur företaget skyddar medel som mottagits i utbyte mot elektroniska pengar, och bifogar instruktioner för regelefterlevnad och riskhantering. Till verksamhetsplanen ska företaget även bifoga sina interna regler för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Det kan tilläggas att de tre företag som i dagsläget är registrerade som undantagna från den tidigare gällande lagens tillämpningsområde redan i dag måste ha interna regler för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta framgår av 1 kap. 2 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. För dessa företag personer innebär kravet på sådana interna regler alltså ingen ny administrativ börda.

Företag som vill söka tillstånd eller undantag från tillståndsplikt måste se till att de har en lämplig intern organisation samt dokumentera denna i verksamhetsplanen. Med erfarenhet från de fysiska och juridiska personer som ansökt om tillstånd och undantag från tillståndsplikt enligt betaltjänstlagen bedömer Finansinspektionen att det är troligt att även blivande institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare kommer att behöva anlita extern hjälp för att exempelvis upprätta och beskriva interna rutiner. Kostnaden för detta varierar troligtvis beroende på vilken verksamhet den sökande avser att driva och vilken kompetens företaget har, liksom den eventuella externa part som företaget anlitar.

Eftersom de krav på ansökan som redogörs för ovan sedan tidigare funnits på företag som velat ansöka om tillstånd enligt gamla e-penninglagen innebär de

nya föreskrifterna ingen ytterligare administrativ börda i den delen. Däremot drabbas de företag som tidigare verkat under den tidigare gällande e-penninglagens undantagsregel av en ökad administrativ börda genom den nya e-penninglagen och dessa föreskrifter.

Kostnaden för att ta fram en fullständig ansökan, inklusive uppgifter för ägar- och ledningsprövning, är av engångskaraktär och är svår att bedöma eftersom den kommer att skilja sig åt mellan olika sökanden. Finansinspektionen bedömer att det kan krävas cirka 300 arbetstimmar för att utforma, införa och dokumentera företagets rutiner, vilket uppskattningsvis motsvarar en kostnad på 150 000–200 000 kronor.¹¹ I detta ingår det även att ta fram underlag för ägarprövningen (se nedan).

Avgiften för att söka tillstånd eller undantag från tillståndsplikt att ge ut elektroniska pengar är fastställd av regeringen i förordningen (2001:911) för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Avgifterna finns även angivna på Finansinspektionens webbplats, www.fi.se. För ett tillståndsärende är avgiften 140 000 kronor, och för en prövning om undantag från tillståndsplikt uppgår den till 46 000 kronor. Ytterligare detaljer finns i Avgiftspromemorians avsnitt 3.1, sidorna 25–27. Den finns på Finansinspektionens webbplats.

4.3 Prövning av ägare till institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare

När ett företag ansöker om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt att ge ut elektroniska pengar ska Finansinspektionen pröva om de fysiska eller juridiska personer som äger en kvalificerad andel av företaget är lämpliga att utöva inflytande över företaget. Företaget ska i ansökan lämna uppgifter om ägaren. Om ägaren är en juridisk person ska även uppgifter om dennes ledningspersoner lämnas. Företag som ansöker om att bli institut för elektroniska pengar omfattas precis som tidigare av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2009:3) om ägar- och ledningsprövning och ska därför använda de bilagor som finns i dessa föreskrifter. Ett företag som ansöker om att bli registrerad utgivare erbjuds att använda de särskilda blanketter för registrerade utgivare och som finns på Finansinspektionens webbplats. Finansinspektionen bedömer att företagen har tillgång till en stor del av den information som efterfrågas för prövningen, men det kan inte uteslutas att företagen behöver ta in och sammanställa en del uppgifter.

I likhet med vad som gäller för andra finansiella företag kommer Finansinspektionen, precis som i dag, även att ta ut en avgift för ägarprövningar avseende institut för elektroniska pengar, och anmälningar från registrerade utgivare som fått kännedom om förändring i sin ägarkrets.

¹¹ Motsvarande uppskattning gjordes i samband med arbetet med att genomföra föreskrifter för betaltjänster och det saknas skäl att avvika från dessa siffror då kraven överensstämmer till stor del.

Avgiften för den som vill ansöka om tillstånd att äga en kvalificerad andel i ett institut för elektroniska pengar uppgår till 120 000 kronor, och avgiften för en registrerad utgivare att anmäla förändringar av kvalificerade ägare, eller förändringar i en kvalificerad ägares ledning, uppgår till 22 000 kronor.

Finansinspektionen uppskattar arbetstiden för att ta fram och sammanställa uppgifter till en ägarprövning till 40 timmar och kostnaden för det arbetet till 15 000–20 000 kronor. Finansinspektionen har för att uppskatta denna kostnad tagit hjälp av Tillväxtverkets uppgifter om kostnader för finansiella företag. Det saknas dock fullständig information i databasen vilket gör det svårt att göra en helt tillförlitlig uppskattning. Utöver detta skiljer sig kostnaderna beroende på om det är en juridisk eller fysisk person som äger det företag som ansöker om att få ge ut elektroniska pengar.

4.4 Prövning av ledningspersoner i institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare

När ett företag ansöker om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt ska Finansinspektionen pröva om styrelseledamöter, verkställande direktör och den ansvarige (affärsområdeschefen eller motsvarande) för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar samt deras ersättare är lämpliga för en sådan uppgift. Företaget ska i ansökan lämna uppgifter om dessa ledningspersoner, som ska ha intygats av den person som ska prövas. Företag som ansöker om att bli institut för elektroniska pengar omfattas, som nämnts ovan, av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2009:3) om ägar- och ledningsprövning och ska därmed använda de bilagor som finns i denna. Företag som vill bli registrerade utgivare erbjuds att använda de blanketter som finns på Finansinspektionens webbplats. Finansinspektionen bedömer att företagen redan har tillgång till den information som efterfrågas för prövningen. Finansinspektionen uppskattar därför att kostnaden för denna administrativa börda blir marginell.

Även vid förändringar ska nya ledningspersoner och ersättare prövas av Finansinspektionen. Inspektionen gör samma uppskattning av kostnaden för att ta fram och sammanställa uppgifter för denna prövning som ett företags kostnader att ta fram uppgifter för en ägarprövning.. Avgiften för ledningsprövning vid förändringar i ledningen uppgår till 15 000 kronor.

4.5 Gränsöverskridande verksamhet

Institut för elektroniska pengar får ge ut elektroniska pengar och tillhandahålla betaltjänster i ett annat EES-land genom att gränsöverskrida eller genom att etablera filial där. Ett institut för elektroniska pengar får även distribuera och lösa in elektroniska pengar via ombud i ett annat EES-land. Ett institut för elektroniska pengar är enligt nya e-penninglagen skyldigt att underrätta Finansinspektionen om institutet vill tillhandahålla betaltjänster i ett annat EES-

land, vilket inte innebär något utökat krav gentemot tidigare gällande lagstiftning. Finansinspektionens föreskrifter tillför inte heller några ytterligare betungande krav i fråga om detta. I stället bör de särskilda blanketter som Finansinspektionen tillhandahåller för denna typ av underrättelse underlätta för instituten och därmed minska kostnaden för den administrativa bördan.

Avgiften till Finansinspektionen för underrättelse om gränsöverskridande verksamhet uppgår till 15 000 kronor.

4.6 Tillhandahållande av betaltjänster genom ombud i Sverige

Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare får inte ge ut elektroniska pengar via ombud, men de får anlita ombud för inlösen och distribution av elektroniska pengar. Detta behöver dock inte anmälas till Finansinspektionen. Om ett institut eller en utgivare däremot vill anlita ombud i Sverige för tillhandahålla betaltjänster är de enligt nya e-penninglagen skyldiga att anmäla detta. I lagen anges vilka uppgifter en sådan anmälan ska innehålla, och Finansinspektionen avser även här att ta fram en blankett för att underlätta anmälan. Utöver vad som anges i lagen reglerar föreskrifterna att anmälan även ska innehålla ombudets organisations- eller personnummer. Finansinspektionen bedömer att de ytterligare uppgifter som föreskrifterna kräver att anmälan ska innehålla, medför en marginell administrativ börda.

Avgiften till Finansinspektionen för anmälan av betaltjänstombud varierar mellan 15 000 kronor och 28 000 kronor beroende på hur många betaltjänstombud som anmäls vid samma tillfälle.

4.7 Organisatoriska krav för institut för elektroniska pengar

Finansinspektionen föreskriver hur ett institut för elektroniska pengar ska organisera verksamheten med utgivning av elektroniska pengar och vilka styr- och kontrollformer som ska finnas för den.

Ett av syftena med bestämmelserna om organisatoriska krav är att säkerställa att institut för elektroniska pengar vid varje tidpunkt följer e-penninglagens krav om tillräckliga styr- och kontrollformer, vilket är en förutsättning för att få tillstånd. Den som söker undantag från tillståndsplikt kommer inte att omfattas av de organisatoriska kraven.

Eftersom motsvarande regler kring styr- och kontrollformer finns i den gamla e-penninglagen och i de allmänna råden FFFS 2005:1 om intern styrning och kontroll innebär de nya reglerna ingen egentlig ökad administrativ börda för den som avser att bli ett institut för elektroniska pengar. Enligt det som anges ovan under avsnitt 4.1. kan i stället de nya reglerna innebära en viss lättnad eftersom instituten genom föreskrifterna ges möjlighet att beakta arten, omfattningen och komplexiteten av verksamheten med utgivning av

elektroniska pengar vid utformning av rutiner, instruktioner och organisationen.

4.8 Att uppdra en del av verksamheten med utgivning av elektroniska pengar till någon annan

Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare får lägga ut ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i deras verksamhet med utgivning av elektroniska pengar på någon annan att utföra. Enligt nya e-penninglagen ska sådana uppdragsavtal anmälas till Finansinspektionen. I föreskrifterna slås det fast att uppdragsavtalet ska vara skriftligt och att avtalet ska reglera institutets eller den registrerade utgivarens respektive uppdragstagarens rättigheter och skyldigheter. Utöver detta anges i föreskrifterna att institutet eller den registrerade utgivaren ska ha de resurser och kunskap som krävs för att övervaka den utlagda verksamheten.

Bestämmelserna om uppdragsavtal i föreskriften syftar till att varken kvaliteten eller Finansinspektionens möjlighet att utöva tillsyn ska försämrats när uppdrag läggs ut på en annan part. Att upprätta och ingå uppdragsavtal som lever upp till kraven i föreskriften torde öka den administrativa bördan en del jämfört med om det inte fanns några regler. Det kan t.ex. inte uteslutas att institut för elektroniska pengar eller registrerade utgivare behöver anlita extern hjälp för detta. De företag som i dag ger ut elektroniska pengar och redan har ingått uppdragsavtal kan behöva omförhandla dessa. Detta torde medföra mindre kostnader av engångskaraktär.

Avgiften till Finansinspektionen för anmälan om uppdragsavtal uppgår till 4 000 kronor.

4.9 Skydd av medel hänförliga till utgivning av elektroniska pengar

Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska skydda samtliga medel som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar. Detta framgår av den nya e-penninglagen. Utöver de krav på hantering och skydd som finns i lagen tillför föreskrifterna vad som ska iaktas när medlen placeras på ett särskilt konto samt i vilka tillgångar med låg risk som medlen får investeras. Huvuddelen av kostnaden för den administrativa börda som regleringen om skydds krav medför torde hänföras till de krav som ställs i nya e-penninglagen. Den del av kostnaden som föreskriften för med sig uppskattar Finansinspektionen som försumbar.

4.10 Uppgifter till Finansinspektionen

Institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som inte understiger det kapitalkrav som gäller för företaget. I föreskrifterna anges att institut för elektroniska pengar halvårsvis ska rapportera uppgifter om kapitaltäckning samt vissa andra uppgifter för att Finansinspektionen ska kunna utöva tillsyn. Rapporteringen ställer krav på att företaget har rutiner för att sammanställa och skicka in uppgifterna. Finansinspektionen uppskattar kostnaden för denna administrativa börda till omkring 20 000 kronor per år. Den större delen av denna kostnad kommer från kraven på kapitaltäckning i nya e-penninglagen och den mindre från sammanställning och inrapportering. Uppskattningen har gjorts med ledning av kostnaden för myndighetsrapportering för kategorin ”mindre banker” i Tillväxtverkets databas för myndighetsrapportering. Enligt databasen uppgår denna kostnad till 30 000 kronor för en mindre bank. Dessa banker rapporterar kvartalsvis och torde ha en verksamhet som är svårare att överblicka i jämförelse med institut för elektroniska pengar. Därmed bedömer Finansinspektionen att kostnaden för institut för elektroniska pengar bör bli omkring 30 procent lägre än för en mindre bank. Bedömningen bör givetvis ses som ungefärlig.

För att en registrerad utgivare ska få fortsätta att undantas från tillståndsplikt, krävs bl.a. att de genomsnittligt utestående skulderna hänförliga till elektroniska pengar aldrig överstiger fem miljoner euro. Om denna summa överskrids är den registrerade utgivaren enligt nya e-penninglagen skyldig att söka tillstånd att ge ut elektroniska pengar. Det följer därför redan av lagen att den registrerade utgivaren ska ha kontroll på de genomsnittligt utestående skulderna hänförliga till utgivna elektroniska pengar.

Finansinspektionen är å sin sida skyldig att årligen till EU-kommissionen rapportera den totala summan av genomsnittligt utestående skulder hänförliga till utgivna elektroniska pengar som getts ut av de som medgetts undantag från tillståndsplikt, dvs. registrerade utgivare. Finansinspektionen behöver således få in uppgifter från dessa. I föreskrifterna anges att registrerade utgivare ska rapportera uppgifter om de genomsnittligt utestående skulderna. Motsvarande krav ställs på institut för elektroniska pengar vid deras rapportering av kapitalbas och kapitalkrav. Detta ställer krav på att företaget har rutiner för att sammanställa och skicka in dessa uppgifter. Finansinspektionen uppskattar dock att den ytterligare administration som föreskrifterna ger upphov till i denna del är marginell.

4.11 Remissinstansernas synpunkter på konsekvensanalysen

Den statliga kommittén Regelrådet tillstyrker föreskrifterna och anser att konsekvensutredningen ger en god bild av mål och syfte med reglerna. Regelrådet anser att konsekvensutredningen uppfyller de krav som följer

av 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.